

Arrest

nr. 141 956 van 26 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X
handelend in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordigers van hun kinderen X, XX, X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun kinderen X, X, X, X en X, op 10 juni 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 mei 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. BOURGEOIS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienen op 28 februari 2014 een aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang

tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 9 mei 2014 de beslissing waarbij de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekende partijen op dezelfde dag ter kennis wordt gebracht, is de bestreden beslissing.

1.3. Verzoekende partijen worden op 23 december 2014 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkend als vluchteling.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Ter terechtzitting wordt niet betwist dat verzoekende partijen op 23 december 2014 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn erkend als vluchteling en zij op 24 februari 2015 in het bezit zijn gesteld van de elektronische B-kaart geldig tot 11 februari 2020. Zij zijn thans aldus toegelaten tot een verblijf van onbepaalde duur in België op grond van hun hoedanigheid van erkend vluchteling, hetgeen gunstiger is dan een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Gevraagd om het actueel belang toe te lichten dat verzoekende partijen nog hebben bij huidig beroep, gelet op hun erkenning als vluchteling en de toelating tot een onbepaald verblijf op deze grond die zij thans genieten, stellen zij zich te gedragen naar de wijsheid van de voorzitter. Wanneer het belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, komt het evenwel aan verzoekende partijen toe daarover standpunt in te nemen en het actuele karakter van hun belang aan te tonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810). De Raad stelt vast dat verzoekende partijen niet duiden welk concreet voordeel een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing nog kan opleveren en niet aantonen dat zij nog een actueel belang hebben bij het aanvechten van de thans bestreden beslissing.

Ten overvloede wijst de Raad in dit verband ook nog op de niet-toelaatbaarheidsbeschikking nr. 9148 van 25 oktober 2012 van de Raad van State, waarbij deze oordeelde dat een aanvraag om verblijfs-machtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zonder voorwerp is geworden gelet op het gegeven dat de vreemdeling nadien in het bezit wordt gesteld van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. In casu kan worden aangenomen dat een vergelijkbare situatie voorligt, te meer nu verzoekende partijen als erkend vluchtelingen zich in een nog gunstigere verblijfssituatie bevinden.

2.3. Er dient derhalve te worden besloten dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring, nu verzoekende partijen niet langer doen blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS